

[Landbrugsministeren.]

sis, at dette referat blive offentliggjort, således at man kan få klarhed over, hvad der i virkeligheden er sagt. Jeg er ikke klar over, om man kan få det, men jeg mener, at den beskyldning, der her er fremsat, er af en sådan karakter, at man måske burde begære, at ekstraordinære foranstaltninger var nødvendige til klargøring af denne urimelige påstand.

Per Hækkerup: Jeg vil gerne starte med at takke udenrigsministeren, og jeg vil også gerne sige tak til markedsministeren for hans klare udtalelser. De fører mig kun til at stille det spørgsmål til ordføreren for venstre — som jo ikke fandt anledning til at kommentere spørgsmålet trods det, at jeg citerede hans egne udtalelser, men det er for mig kun en bekræftelse af, at min analyse var rigtig —: mener venstre det fortsat rimeligt, at man har den arbejdsfordeling, at man har et venstremedlem af regeringen, som klart og tydeligt står på det standpunkt, at man ikke skal have en enegang ind i fællesmarkedet, og at venstre stiller formanden for markedsudvalget, som har den opfattelse, at man skal have en enegang ind i fællesmarkedet, og at begge de to herrer samtidig giver udtryk for hver sin opfattelse? Mener man, det støtter og styrker tilliden til dansk markedspolitik? Jeg synes ærlig talt, at venstre skulle se at finde sine egne ben og enten skaffe sig en ny markedsminister — hvad jeg ville beklage — eller skaffe sig en ny formand for markedsudvalget, hvad jeg ikke kan svinge mig op til at beklage.

Jeg vil dernæst sige til hr. Haunstrup Clemmensen, at jeg mener, han har forstået mine bemærkninger rigtigt, og jeg håber, han læser vor udenrigs- og forsvarspolitiske udtalelse lige så omhyggeligt; så vil han sikkert opdage, at det er ikke os, der har prøvet på at gøre forsvarspolitikken til en kastebold, som hr. Haunstrup Clemmensen sagde, i partipolitikken. Jeg tør nok antyde, at det er partierne til højre, der igennem deres hovedkualds stillingtagen lige efter valget og i strid med deres udtalelser før valget gjorde forsvarspolitikken eller forsøgte på at gøre den til en kastebold i partipolitikken. Jeg beklager det, og jeg håber, at vi nu efterhånden kan finde frem til at lave

en fornuftig forsvarsordning, skal vi kalde det på et radikalt-socialdemokratisk grundlag. Jeg tror ikke, nogen vil have noget imod, at de to andre partier stemmer for det.

Så vil jeg gerne sige ét ord til statsministeren. Jeg bliver desværre nødt til at gøre det, for jeg må jo sige, at man undrer sig, når statsministeren fortsætter med denne mærkværdige vurdering af, hvad en devaluering betyder. Statsministeren sagde i sin åbningstale, og det har hr. J. O. Krag citeret, men jeg vil gerne gentage det:

„På trods af den forringelse i bytteforholdet, som devalueringen har medført, er der i den forløbne del af 1968 indtrådt en bedring i betalingsbalancen, . . .“

Det har kun til hensigt — hvis det overhovedet skal forstås som dansk — at give læseren det indtryk, at devalueringen måtte automatisk medføre en forringelse af betalingsbalancen. Jeg kan vanskeligt forestille mig, at økonomiministeren har været hjemme på det tidspunkt, da dette afsnit af talen blev skrevet, og i hvert fald kan økonomiministeren næppe have ansvaret for, at statsministeren nu for et øjeblik siden strøg dette med henvisningen til forringelsen af bytteforholdet og lige ud erklærede: trods devaluering er betalingsbalancen bedret. Ja, vi er jo ingen af os økonomiske eksperter, hr. statsminister, nogen vil kalde os et par halvstudererede røvere i den henseende, så jeg vil derfor blot henvise til, hvad de, andre kalde de vise mænd, siger om dette spørgsmål. På side 16 sies det:

„Selv om industrieksporten i kraft af det internationale konjunkturopsving og den forbedring af industriens konkurrenceevne, der skete ved devalueringen, igen har vist en stærk stigning, . . .“ osv. Altså det er, ligesom om man antyder i hvert fald, at devalueringen har forbedret industrieksporten. Vil statsministeren ikke give mig ret i det?

Og så vil jeg gerne henvise til side 30, hvor man om importen på tilsvarende måde taler om den hæmning af importen, som devalueringen medførte. Det var da også det, der var tilsigtet med devalueringen; ellers havde den jo overhovedet ingen mening. Jeg vil altså bede statsministeren om at modtage lidt manuduktion hos økonomiministeren, inden vi næste gang diskuterer disse problemer.